

Lezen: **Johannes 11:1-44**

Tekst: **Johannes 11:25-26**

Bijzonderheid: Paaspreek

Slide **Jezus is de opstanding en het leven!**

Slide De liefde van Jezus

Het moet wat zijn. Voor Jezus. Die Lazarus, Marta en Maria. Wat een fijne mensen. Gastvrij. Zoals mensen dat waren in die tijd. En zij zijn het vooral voor hun vriend Jezus. Je krijgt de indruk dat Jezus er vaak kwam. Het was als een tweede huis voor hem. En dat voor Jezus. Voor wie geen plek was bij zijn geboorte. Voor wie geen plek is in deze wereld. Hij zegt het zelf in Lucas 10:58: *de vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens te ruste leggen*. Het is hoe zijn volk met hem omgaat. Nergens welkom. En dan lees je in Lucas 11 dat hij wel welkom is bij Marta, Maria en Lazarus.

Het moet wat zijn voor Jezus. Zo'n plek. Dicht bij Jeruzalem. Ik stel me zo voor dat hij daar logeerde als hij in Jeruzalem was. Een plek om onder vrienden te zijn. Even geen onrust. Het staat daarom niet voor niets in onze tekst in vers 5: *Jezus hield veel van Mara en haar zuster, en van Lazarus*.

...

Het moet wat zijn voor Marta, Maria en Lazarus. Dat Jezus, Gods zoon, van je houdt. Dat je de koning van het heelal te logeren krijgt. Ze zijn gewone mensen. Er staat niets over macht of intellect of geld. Nee. Hun hart ging uit naar Jezus. En daar voelt onze Heiland zich thuis. Bij zulke mensen. Daar hoort hij.

Het is mooi dat Jezus in het leven van gewone mensen wil zijn. Hoopvol. Als hier staat dat Jezus veel houdt van Marta en haar zus Maria. En ook van Lazarus. Dan betekent dat dat wij niet te klein en te nietig zijn voor Jezus. Gastvrij mag je hem ontvangen. Wie je ook bent. Wat je ook doet. Hij voelt zich thuis bij jou als jij je woning, je leven open zet. Zoveel liefde heeft hij voor gewone mensen. Dat zag je met kerst, toen hij in jouw wereld geboren werd. Dat zie je hier als hij zich thuisvoelt bij dit gezin in Betanië.

Hij huilt ook straks, als hij bij het graf van Lazarus staat. Zo begaan is hij met zijn vrienden. Dat zegt iets over Gods hart. Gods hart voor jou en mij. Ik kom daar zo nog op terug.

Jezus houdt dus verschrikkelijk veel van Lazarus, Maria en Marta. Maar ja, als Jezus in je leven woont, dan betekent dat niet dat er niets naars gebeurt.

Slide De timing van Jezus

Het is een rare tegenstelling. Johannes merkt dat op. Vers 5. *Jezus hield veel van Marta en haar zuster, en van Lazarus*. Als je dan hoort dat iemand ziek is. Hoe reageer je dan? Zeker als er een noodkreet komt in een bericht. *Heer, uw vriend is ziek*. Dan weet je dat het niet een griepje is.

Dat denken de leerlingen in eerste instantie wel. Als Jezus naar Betanië wil gaan – onder de rook van Jeruzalem – dan zijn ze bang. Ze proberen Jezus tegen te houden. En als Jezus dan ook nog zegt dat Lazarus is ingeslapen. – Dat is trouwens in die tijd een normale term voor sterven. Zoals bij ons ook nog wel eens. Maar dan wordt het vooral gebruikt van dieren. Je laat je hond inslapen. Het wordt in de bijbel ook voor mensen gebruikt. – Maar als Jezus dan ook nog zegt dat Lazarus is ingeslapen. In vers 11. Dan reageren zijn

vrienden ook meteen: *nou, dan zal hij wel beter worden dan hoeft u er ook niet heen*. Ze leggen het zo uit dat Jezus maar niet richting Jeruzalem hoeft. Maar Jezus legt uit dat Lazarus gestorven is. Daar heeft Jezus op gewacht. Zo komt uit de tekst naar voren. Hij blijft nog twee dagen waar hij was. Totdat Lazarus gestorven is.

Je ziet hier iets van de timing van Jezus. Zoals bij het eerste wonder dat Johannes beschrijft. Bij de bruiloft in Kana. Als Maria dan zegt: *Jezus, de wijn is op*. Dan zegt Jezus ook: *Vrouw, wat gaat het u aan. Mijn tijdstip is nog niet gekomen*. Jezus bepaalt zijn eigen moment. Hij weet welk tijdstip het best is om in actie te komen.

Nu, bij het laatste wonder dat Johannes voor het sterven van Jezus beschrijft, nu geldt dat ook. Hij wacht. Je zou zeggen. Hij is te laat. Maar pas na twee dagen is het tijd voor Jezus om te gaan. Als Lazarus gestorven is. Waarom? Nou, Jezus geeft zelf de verklaring. In vers 4 al. *Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar op de eer van God, zodat de Zoon van God geëerd zal worden*. En in vers 15 komt nog een verklaring van Jezus: *om jullie ben ik blij dat ik er niet bij was: nu kunnen jullie tot geloof komen*.

Het oogmerk van het handelen van Jezus is de eer van God. En dat jij en ik tot geloof komen. Daar is alles op gericht.

Wij mensen zijn vaak ongeduldig. We vinden nogal eens dat God te laat is met reageren. In het leven van elke dag. Als dingen ons overkomen. Ziekte. Ernstige tegenslag. Zeker als het langer duurt. Dan kun je verwijtend vragen: *God, waarom luistert u nou niet? Jezus, waarom helpt u nou niet. Ik heb u nu nodig*.

We leren hier uit dat de liefde van Jezus (punt 1) niet per se zegt dat hij meteen ingrijpt en luistert. Als tegenslag je overkomt. Als ziekte of dood je leven treft. Dan zegt dat niets over de liefde van Jezus. Dan zegt dat niets over de liefde van God. Hij houdt van je. Zoals hij van Lazarus en zijn zussen houdt. Dat moet je genoeg zijn. Dat moet vertrouwen geven. Jouw omstandigheden zeggen niets over Gods liefde.

En dan nog wat. In vers 37 is er dat verwijt van de omstanders. *Hij heeft de ogen van de blinde geopend, hij had nu toch ook de dood van Lazarus kunnen voorkomen?* Het is een vraag van veel mensen. Als God nou liefde is, waarom laat hij dit en dit toe? Als God zo machtig is, waarom heeft hij dan niet ingegrepen? Als er iets ellendig in je leven gebeurt. Dat je dan meteen God beoordeelt en wegloopt. Het is het eerste wat ze dan doen. Maar het is zoals dat je een bioscoop binnenkomt. En dat je na tien minuten film opstaat. Zegt: dit is een slechte film. En dan wegloopt. Terwijl je helemaal niet weet hoe die verder gaat!

Zo kijken mensen vaak naar gebeurtenissen. Ze denken God er op te kunnen beoordelen. Zoals deze mensen bij het graf. Maar ze hebben geen idee. Hoe groot God is en wat hij kan. En dat is wat je hier van moet leren. Niet te snel weglopen. Niet te snel conclusies trekken over Gods liefde. Of over zijn almacht. Want wat er gaat gebeuren, zoiets kunnen ze gewoonweg niet bevatten. Een uitkomst waar niemand rekening mee houdt. Wij zijn zo arrogant. We lopen weg bij de film, terwijl de clou nog moet komen.

De timing van Jezus vraagt geduld. Niet meteen conclusies trekken. Niet te snel met je oordeel over God. Blijf volhouden. God zal laten zien dat hij sterker is dan wat ook. Jezus vraagt hem te vertrouwen. En voor de toekomst alles van hem te verwachten. Niet te snel weglopen. Hier bij het graf van Lazarus weten de omstanders het ook al. Maar ze hebben het mis. Want Jezus doet het ongedachte. Hij is veel grootser en laat alles bijdragen aan het goede (Romeinen 8). Daar heeft hij de macht en de kracht voor.

Dat zullen we zo zien, maar eerst in de derde plaats nog wat anders.

Als Jezus bij Betanië aankomt, komt Marta hem tegemoet. Ook zij lijkt te verwijten. In vers 21 zegt ze: *als u hier geweest was, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn*. Tegelijk verwacht ze veel van Jezus als ze er aan toevoegt: *maar zelfs nu weet ik dat God u alles zal geven wat u vraagt*. Waar heeft ze aan gedacht? Waarschijnlijk dat Jezus hen komt troosten en dat God kracht zal geven om het leven verder aan te kunnen. Ze denkt in ieder geval niet aan het wonder dat Jezus gaat doen. Dat blijkt ook uit het vervolg.

Jezus antwoordt namelijk: *je broer zal uit de dood opstaan*. Een gebruikelijke condoleance in die tijd. Ze geloofden ook toen al in de opstanding als God alles nieuw komt maken. Dat zie je bijvoorbeeld ook in de psalm die we gezongen hebben, psalm 16.

Maar dat is niet wat Jezus bedoelt. Hij zal Lazarus werkelijk opwekken. En hij doet dat vanuit heftige emoties. Er staat in vers 33 dat Jezus zich ergert. Diep bewogen is hij. En even later staat het er nog een keer. In vers 38.

Waar ergert Jezus zich aan? Aan de emoties en het geweeklaag van de mensen? Maar Jezus huilt zelf ook. Hij is diep geraakt door het sterven van Lazarus. En door de rouw en het verdriet van zijn beide vriendinnen en hun verwanten en vrienden.

Jezus ergert zich aan de dood. Hij ziet wat de zonde aanricht in de wereld. Zijn Vader had het allemaal zo prachtig gemaakt. Zo paradijselijk gaaf. Maar door de zonde is de dood in de wereld gekomen. Jezus ziet hier ten diepste hoe diep de zonde ingrijpt in het menselijke bestaan. En hij kan er niet mee leven. God is geen God op afstand die clean ingrijpt en berekenend redt. Nee, hij is diep bewogen met de ellende van jou en mij. Hij is verslagen door de dood van zijn geliefde kinderen.

En toch ook niet. Want die emotie. Die Jezus voelt. Die God heeft. Die emotie zet aan tot grote daden. God is bewogen met deze wereld en stuurde Jezus naar de aarde. En straks gaat Jezus zelf de diepte van het sterven in. Vanuit verontwaardiging en ergernis. Zo is het niet bedoeld. De dood moet geen plek hebben in deze wereld. God heeft ons gemaakt voor het leven.

Mensen zeggen wel eens: de dood hoort bij het leven. Maar het is niet waar. Mensen die van dichtbij sterven hebben meegemaakt. Die weten dat. Die ervaren dat. Het doet zo veel pijn. En rouw draag je je leven lang mee. Het gemis is soms ondraaglijk. De dood is een afschuwelijke vijand en slaat gaten in ons bestaan. En dat allemaal als gevolg van de zonde. En Jezus laat zien in zijn leven dat God er zwaar aan tilt. Dat hij naast je staat in je verdriet. Het is het kortste vers uit de Bijbel. Maar wat een betrokkenheid van God spreekt er uit. Jezus huilde. Of, zoals hier vertaald: *Jezus begon ook te huilen*. Maar die tranen zijn teken van hoop. Jezus kan niet leven met de dood.

Jezus zei tegen Marta: *ik ben de opstanding en het leven*. En hij werkt dat naar twee kanten uit:

- Als je al gestorven bent, dan zul je toch leven
- En als je nu leeft, dan zal je nooit sterven

Prachtig zoals Jezus dit zegt. Zo sterk. Hij is sterker dan de dood. In dat gesprek tilt hij als het ware het gezicht van Marta op. Hij zegt als het ware: kijk in deze verdrietige omstandigheden naar mij. Richt je op mij.

En dan zul je zien. Hij vraagt geloof van haar. Geloof in hem, de Messias, de zoon van God. Geloof in de God van het leven.

En dat geloof gaat over in aanschouwen. Jezus laat zien dat hij God is. Sterker dan de dood. Hij beveelt de steen weg te rollen. Marta wil hem tegenhouden. Het is al de vierde dag. De lijkvlucht zal in de warmte van Israël niet te harden zijn. Maar Jezus zegt nogmaals dat ze moet vertrouwen op hem.

Jezus bidt. Ja, hij dankt. Hij dankt God voor de verhooring. Zo zeker is hij van zijn Vader in de hemel. Hij ziet nog niets. Maar weet dat het gaat gebeuren. Waarom? Het gaat om het geloof van deze mensen die daar bij zijn. God en Jezus hebben samen dat oogmerk. Mensen te redden van de dood. Mensen te redden van de hel. Ze doen er alles aan om de wereld te overtuigen.

En als het licht vanuit de opening van het graf de duisternis binnenvalt. Dan roept Jezus zijn vriend bij zijn naam. Zo had hij het voorspeld in **Johannes 5:25** (lezen). Zo gaat het hier. Jezus roept zijn vriend Lazarus. En hij staat op. Je kunt het je niet voorstellen. Het is dat er zoveel getuigen bij waren. Anders zou je het niet geloven. Jezus is sterker dan de dood. Zelfs vier dagen na het sterven van Lazarus komt hij weer tot leven. Het is als een belofte aan ons. Jezus is de opstanding en het leven. Geloof dan dat hij de Messias is. En dan heeft de dood ook in jouw leven niet het laatste woord.

Amen